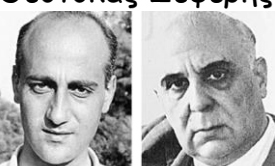
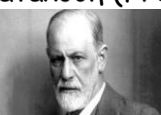

ΦΑΣΕΙΣ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑΣ

1. Δημοτικά τραγούδια	2. Λόγια παραγωγή	3. Κρητική λογοτεχνία	4. Νεοελληνικός Διαφωτισμός	5. 19ος – 1880	6. Νέα Αθηναϊκή Σχολή	
9 ^{ος} α1.	1000-1600 Α' περίοδος	17 ^{ος} α1. (1600-1669) 1669: κατάληψη Κρήτης από τους Τούρκους	1669-1820	19 ^{ος} α1. - 1880	1880-1922 Χαρίλαος Τρικούπης – Ελ. Βενιζέλος Εμπόριο Βιομηχανία – Διπλασιασμός Ελλάδας Πνευματική αναγέννηση Δημοτική γλώσσα – Ψυχάρης Ανάπτυξη λαογραφίας	
Παραλογές Του νεκρού αδερφού Το γεφύρι της Άρτας Ιστορικά (ακριτικά, κλέφτικα) Εκδηλώσεις ζωής (μοιρολόγια, νανουρίσματα, νυφιάτικα)	Έπος Διγενή Ακρίτα Προδρομικά Φραγκοκρατία Μετά την άλωση	Θέατρο Ερωφίλη Γεώργιος Χορτάτσος Ερωτόκριτος Βιτσέντζος Κορνάρος 	1^η περίοδος: 1669 – 1774 Εκκλησιαστική Ρητορική Ηλίας Μηνιάτης Κοσμάς Αιτωλός Φαναριώτες (γλώσσα αρχαίζουσα) 2^η περίοδος 1774-1820 Αρχαϊστές – Δημοτικιστές Δημήτριος Καταρτζής Ρήγας Βελεστινλής Αδαμάντιος Κοραής 	Α. Απομνημονεύματα Δεν είναι ιστορία, μα είναι ιστορική πηγή. Μακρυγιάννης Κολοκοτρώνης Κασομούλης Β. Επτανησιακή Σχολή (Τα Επτάνησα δεν γνώρισαν ποτέ τουρκική κατοχή) Διονύσιος Σολωμός Προσολωμικοί Σολωμικοί Εξωσολωμικοί Ανδρέας Κάλβος Θέματα πατρίδα, φύση, έρωτας Δημοτική γλώσσα. Οι επτανησιώτες ποιητές είναι ολιγογράφοι. Γ. Φαναριώτες Ρομαντική σχολή Αθηνών Εμμανουήλ Ροΐδης Δημήτριος Βικέλας 	ΠΟΙΗΣΗ Παρνασσισμός Αντίδραση στο ρομαντισμό. Αναζητά την έμπνευση στους χαμένους πολιτισμούς. Ηχηρός και ρωμαλέος στίχος. Πλούσια ομοιοκαταληξία. Κ. Παλαμάς Συμβολισμός Αντίθετος με τις αρχές του Παρνασσισμού. Μουσικότητα και υποβλητικότητα. Συσχέτιση ψυχικής κατάστασης ποιητή και των πραγμάτων → αυτά γίνονται σύμβολα της χαράς ή λύπης του. Ο Κ. Τ. Καβάφης έγραψε ανεξάρτητα από τη Νέα Αθηναϊκή Σχολή. Ρομαντισμός Απαλλαγή από την κυριαρχία του λογικού – αντικατάσταση από φαντασία και συναίσθημα. Καλλιεργεί τη μελαγχολία. Στην Ελλάδα φτάνει σε υπερβολές. Χρησιμοποιεί την καθαρεύουσα. 	ΠΕΖΟΓΡΑΦΙΑ Ακμή ηθογραφικού διηγήματος και μυθιστορήματος Ρεαλισμός Πιστή, όχι όμως φωτογραφική απεικόνιση της πραγματικότητας Νατουραλισμός Ακραία μορφή ρεαλισμού Ηθογραφικό διήγημα Ψυχογραφικό Κοινωνικό Γ. Βιζυηνός Α. Παπαδιαμάντης Α. Καρκαβίτσας Κ. Θεοτόκης Π. Δέλτα Γρ. Ξενόπουλος
7. Νεότερη λογοτεχνία (1922-2000)						
Α. Περίοδος Μεσοπολέμου 1922-1945 Γενιά του '20 Κ. Καρυωτάκης Μ. Πολυδούρη Στρ. Μυριβήλης Φώτης Κόντογλου		Β. Μεταπολεμική Σύγχρονη λογοτεχνία 1945 – 1980 1^η μεταπολεμική (1918-1928) 2^η μεταπολεμική (1929-1940) Αντιστασιακή Αναγνωστάκης, Σινόπουλος, Λειβαδίτης				
Γενιά του '30 Βάρναλης Τερζάκης Ελύτης Καραγάτσης Ρίτσος Βενέζης Θεοτοκάς Σεφέρης 		Υπερρεαλισμός Όνειρο – φαντασία, αυτόματη γραφή. Υπέρβαση αληθινού κόσμου, ανανέωση ηθικών αξιών, φιλοσοφίας, επιστήμης. Επιρροές από ψυχανάλυση (Freud) Ο ποιητής με: φαντασία, τύχη, ασυνείδητο → φτάνει υπερπραγματικότητα Εκπρόσωποι: Α. Εμπειρίκος, Ν. Εγγονόπουλος 				
Γενιά του '70 Γιώργος Ιωάννου → μικρό αφήγημα με προσωπικά βιώματα		Νεοϋπερρεαλιστική. Σαχτούρης, Ελένη Βακαλό, Νάνος Βαλαωρίτης Υπαρξιακή μεταφυσική Καρούζος, Βότση, Κική Δημουλά 				

